

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **T.K.**
zastoupený Mgr. René Gemmelem, advokátem
se sídlem Poštovní 2, Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2018 č. j. MSK 122562/2017, sp. zn. DSH/26355/2017/Slo, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 1. 2018, č. j. MSK 122562/2017, sp. zn. DSH/26355/2017/Slo a rozhodnutí Magistrátu města Karviná ze dne 30. 8. 2017, č. j. MMK/110035/2017, sp. zn. MMK/110035/2017/**se zrušují** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 9 800 Kč k rukám advokáta Mgr. René Gemmela do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018 č. j. MSK 122562/2017, sp. zn. DSH/26355/2017/Slo žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karviná č. j. MMK/110035/2017, sp. zn. MMK/110035/2017/08 ze dne 30. 8. 2017, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil úmyslně tím, že dne 27. 6. 2017 kolem 11:14 hodin v obci Karviné na ulici Ostravská u hasičské zbrojnice jako řidič vozidla BMW, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním předpisem pro obec na 50 km/h o více než 20 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost minimálně 78 km/h, čímž porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že správní orgán prvního stupně ignoroval skutečnost, že se v řízení nechal právně zastoupit advokátem Mgr. René Gemmelem a s tímto vůbec nejednal. Správní orgán I. stupně konal dne 30. 8. 2017 ústní jednání v nepřítomnosti právního zástupce, aniž by právnímu zástupci bylo doručeno uvědomění o konání ústního jednání. Navíc právní zástupce požádal o přeložení termínu ústního jednání pro kolizi s jednáním nařízeným u Vrchního soudu v Olomouci ve věci sp. zn. 8 Cmo 172/2017, kterou řádně doložil. Správní orgán I. stupně ve věci vydal meritorní rozhodnutí, které ovšem nikdy právnímu zástupci nedoručil. Dále žalobce namítal, že správní orgán nerozhodl o námitce podjatosti, kterou žalobce vznesl přípisem ze dne 9. 8. 2017 ani o námitce podjatosti vznesené jeho právním zástupce přípisem ze dne 26. 8. 2017. Správní orgán I. stupně porušil zákon tím, že nadřízený M. L. doposud nerozhodl o námitce podjatosti vznesené vůči této úřední osobě a dále tím, že M. L. i přes vznesenou námitku podjatosti v době, kdy o ní nebylo rozhodnuto, konal ústní jednání a vydal ve věci meritorní rozhodnutí. Jednoznačně tím správní orgán I. stupně porušil ust. § 14 odst. 2 a 3 správního řádu. Závěrem své žaloby žalobce uvedl, že se vytýkaný přestupek nestal a že se jej nedopustil. Zpochybnil jak závěr, že vozidlo řídil, tak i závěr, že vozidlo překročilo maximální povolenou rychlost.
3. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 12. 6. 2018 odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2018 č. j. MSK 122562/2017, sp. zn. DSH/26355/2017/Slo, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Karviná, sp. zn. 110035/2017 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku sepsaného dne 27. 6. 2017, že dne 27. 6. 2017 v 11:14 hodin v Karviné na ulici Ostravská byla žalobci naměřena rychlost jízdy 81 km/h, a to v úseku, kde je povolena maximální rychlost 50 km/h. Po odečtení tolerance ± 3 km/h do 100 km/h stanovenou výrobcem, byla rychlost jízdy 78 km/h. V oznámení přestupku je také uvedeno, že jej žalobce odmítl podepsat a k přestupku se nevyjádřil;
 - z úředního záznamu ze dne 12. 7. 2017 č. j. KRPT-143433-2/PŘ-2017-070306, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno. Silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, v obci Karviná, na ulici Ostravská – silnice I/59, za autobusovou zastávkou u hasičské zbrojnice, ve směru jízdy z Karviné do Ostravy v čase 11:14 bylo změřeno osobní motorové vozidlo tov. zn. BMW X6, které překročilo rychlost v obci, kde je povolena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Rychlost tohoto vozidla byla 81 km/h. K tomuto úřednímu záznamu je připojen snímek č. 6282, který byl pořízen z měření rychlosti silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, přičemž je na snímku uvedena naměřená rychlost 81 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZ X;
 - z ověřovacího listu č. 8012-OL-70477-16 silničního laserového rychloměru MicroDigiCam LTI, že bylo ověření provedeno dne 6. 12. 2016 a jeho platnost byla stanovena do 5. 12. 2017;
 - dne 2. 8. 2017 oznámil Magistrát města Karviné, odbor správní žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 30. 8. 2017 v 8:30 hod;
 - z přípisu žalobce ze dne 9. 8. 2017, že žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že udělil plnou moc advokátovi Mgr. René Gemmelovi, aby ho zastupoval v předmětném přestupkovém řízení. Současně v tomto přípisu vznesl námitky podjatosti;

- z přípisu advokáta Mgr. Gemmela ze dne 15. 8. 2017, že tento advokát převzal na základě udělené plné moci žalobcem právní zastoupení v předmětném přestupkovém řízení. Zároveň v tomto přípisu požádal o přeložení ústního jednání nařízeného na den 30. 8. 2017 na jiný termín z důvodu časové kolize s jednáním nařízeným u Vrchního soudu v Olomouci. K tomuto přípisu připojil kopii předvolání, ze které je zřejmé, že jednání u Vrchního soudu v Olomouci bylo nařízeno na 30. 8. 2017 v 9:30 hod.;
 - ze sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 16. 8. 2017, že správní orgán I. stupně informaci žalobce o udělení plné moci nepovažuje za písemnou plnou moc ani sdělení do protokolu. K žádosti o přeložení ústního jednání správní orgán I. stupně uvedl, že zastává názor, že dříve doručené předvolání má přednost, a proto termín ústního jednání nepřeloží;
 - z přípisu právního zástupce žalobce Mgr. Gemmela ze dne 26. 8. 2017, že právní zástupce žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně důvody, proč by měl ústní jednání ve věci přestupku žalobce přeložit;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 30. 8. 2017, že se k tomuto jednání žalobce ani jeho právní zástupce nedostavil;
 - dne 30. 8. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je usnesení ze dne 6. 9. 2017, kterým správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání ze dne 6. 9. 2017 a k prokázání zmocnění Mgr. René Gemmela. Blanketní odvolání podané žalobcem ze dne 6. 9. 2017 a doplněné odvolání ze dne 12. 9. 2017 je součástí správního spisu žalovaného (pozn. soudu: ve správním spisu správního orgánu I. stupně není odvolání ani jeho doplnění založeno). Dále je ve správním spisu žalovaného rozhodnutí ze dne 22. 1. 2018, kterým žalovaný usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 6. 9. 2017 zrušil v té části, v níž se žalobci určila lhůta k prokázání zmocnění Mgr. René Gemmela, a řízení v tomto rozsahu zastavil a ve zbytku usnesení ze dne 6. 9. 2017 potvrdil. Následně o odvolání žalobce, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně, žalobce byl přípisem ze dne 2. 8. 2017 předvolán k ústnímu jednání na den 30. 8. 2017. Tento přípis byl žalobci doručen do datové schránky dne 8. 8. 2017. Dne 10. 8. 2017 byl správnímu orgánu I. stupně doručen přípis žalobce, ve kterém uvedl, že dne 9. 8. 2017 udělil plnou moc advokátovi Mgr. René Gemmelovi. Následně Mgr. René Gemmel přípisem ze dne 15. 8. 2017 požádal správní orgán I. stupně o přeložení jednání z důvodu časové kolize s jednáním nařízeným u Vrchního soudu v Olomouci. K této žádosti připojil kopii předvolání datovanou dne 10. 8. 2017. Sdělením ze dne 16. 8. 2017 správní orgán I. stupně informoval Mgr. René Gemmela, že nepovažuje informaci žalobce o udělení plné moci za písemnou plnou moc ani sdělení do protokolu a dále v tomto sdělení uvedl, že zastává názor, že dříve doručené předvolání má přednost,

proto termín ústního jednání nepřeloží. Na to reagoval Mgr. René Gemmel přípisem ze dne 26. 8. 2017, ve kterém správnímu orgánu I. stupně sdělil důvody, proč by měl ústní jednání ve věci přestupku žalobce přeložit. Dne 30. 8. 2017 projednal správní orgán I. stupně přestupek v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce Mgr. René Gemmela. V protokolu o ústním jednání k tomu uvedl, že se žalobce na předvolání nedostavil bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu a omluvou zmocněnce se vůbec nezabýval. Následně správní orgán I. stupně doručil rozhodnutí o přestupku ze dne 30. 8. 2017 pouze žalobci. Předně krajský soud musí uvést, že se ztotožňuje s názorem žalovaného ohledně zastoupení žalobce Mgr. René Gemmelem, když konstatoval, že správní orgán I. stupně nesprávně posoudil existenci zastoupení, když měl za to, že zmocnění nebylo prokázáno. Jestliže žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že udělil plnou moc advokátovi Mgr. René Gemmelovi a ten výslovně potvrdil, že ji akceptoval a navíc provedl za žalobce procesní úkon (žádost o přeložení ústního jednání), pak bylo zmocnění dostatečně prokázáno. Krajský soud se ztotožňuje i se závěrem žalovaného ohledně doručení oznámení o zahájení řízení spojené s předvoláním k ústnímu jednání ze dne 2. 8. 2017, které bylo žalobci řádně doručeno, a to do datové schránky žalobce dne 8. 8. 2017. Toto oznámení bylo doručováno pouze žalobci, neboť ten oznámil správnímu orgánu I. stupně, že udělil plnou moc advokátovi Mgr. René Gemmelovi dne 9. 8. 2017, přičemž toto sdělení došlo správnímu orgánu I. stupně dne 10. 8. 2017, tedy v době, kdy správní orgán I. stupně měl předvolání k ústnímu jednání u žalobce řádně doručeno. Protože ke sdělení o udělení plné moci došlo až po nařízení ústního jednání a doručení předvolání žalobce k němu, bylo na žalobci, aby účast svého zástupce u ústního jednání zabezpečil. K výše uvedenému je nutno podotknout, že zástupce žalobce věděl, že termín nařízeného ústního jednání je stanoven na 30. 8. 2017, když dne 15. 8. 2017 žádal o jeho přeložení.

8. Krajský soud ovšem nemůže souhlasit se závěrem žalovaného, že byly naplněny podmínky ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k tomu, aby správní orgán I. stupně projednal dne 30. 8. 2017 přestupek v nepřítomnosti žalobce. Podle tohoto ustanovení *„k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“*. Podle ustálené judikatury je obvinění z přestupku svou povahou obviněním trestním, a je-li řízení o přestupku řízením o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu článku 6 odst. 1 úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., požívá obviněný z přestupku dalších minimálních práv, mimo jiné i práva obhajovat se osobně nebo za pomoci zvoleného zmocněnce a navrhopat výslech svědků a další důkazy. Při hodnocení a posouzení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. dostatečný důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009 č. j. 7 As 9/2009-66). Zdejší soud souhlasí se zásadní žalobní námitkou žalobce, že správní orgán I. stupně měl přeložit ústní jednání nařízené na den 30. 8. 2017, neboť se z účasti na ústním jednání náležitě a včas omluvil, když měl dostatečný důvod pro přeložení tohoto

jednání. Krajskému soudu je znám nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 68/97 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 128/2014-26, které ve svém odůvodnění zmínil žalovaný. Ovšem v tomto konkrétním případě při hodnocení dostatečného důvodu omluvy právního zástupce žalobce z nařízeného ústního jednání na den 30. 8. 2017 z důvodu kolize s jednáním nařízeným u Vrchního soudu v Olomouci, bylo třeba vzít v úvahu především to, že šlo o první nařízené jednání před správním orgánem I. stupně a první omluvu právního zástupce žalobce neúčasti u ústního jednání (na rozdíl od řešených věcí ve výše uvedeném nálezu Ústavního soudu a rozsudku Nejvyššího správního soudu). S vědomím toho, že ke spáchání tvrzeného přestupku došlo dne 27. 6. 2017 a ústní jednání bylo nařízeno na 30. 8. 2017, nelze učinit závěr, že právní zástupce žádostí o přeložení jednání měl snahu způsobit průtahy v řízení s cílem dosáhnout případného zániku odpovědnosti za přestupek, který není skutkově ani právně složitý. Z žádosti o přeložení jednání ze dne 15. 8. 2017 a z přiložené kopie předvolání k jednání před odvolacím soudem ze dne 10. 8. 2017 zaslané správnímu orgánu I. stupně právním zástupcem je zřejmé, v jaké věci a u jakého soudu bude jednání probíhat. Přesto správní orgán I. stupně právnímu zástupci žalobce sdělil, že ústní jednání nepřeloží, neboť zastává názor, že dříve doručené předvolání má přednost. Dne 26. 8. 2017 právní zástupce žalobce rozvinul důvody, proč by měl správní orgán I. stupně ústní jednání ve věci přestupku žalobce přeložit. Dne 30. 8. 2017 projednal správní orgán I. stupně přestupek v nepřítomnosti žalobce i jeho zástupce, přičemž z důvodu nesprávného posouzení existence zastoupení, jak shora uvedeno, se v protokolu o ústním jednání omluvou zástupce vůbec nezabýval a ve svém rozhodnutí ze dne 30. 8. 2017 jen stručně uvedl, že „*o omluvě bylo podateli sděleno, že omluva není důvodná, neboť zdejší správní orgán předvolal obviněného dříve, než byl zmocněnec předvolán k soudu v jiném řízení*“. Žalovaný se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně a podrobněji rozebral a rozvinul jeho závěr o neakceptaci omluvy právního zástupce žalobce. Krajský soud uvádí, že nelze bezvýhradně tvrdit, že dříve doručené předvolání má přednost před předvoláním později doručeným. V předmětné věci bylo předvolání k ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně doručeno žalobci dne 8. 8. 2017, podle sdělení žalobce udělil dne 9. 8. 2017 plnou moc právnímu zástupci, který se v tento den s největší pravděpodobností dozvěděl o konání ústního jednání a dle sdělení právního zástupce mu bylo předvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci doručeno dne 10. 8. 2017. Z uvedeného vyplývá, že se právní zástupce o předvolání k jednání u správního orgánu I. stupně dozvěděl pouze o jeden den dříve. Jednalo se tedy o velmi krátký časový úsek na to, aby bylo možné neuznat omluvu pouze z důvodu dřívějšího doručení předvolání bez zhodnocení dalších významných okolností. Je pravdou, jak uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný, že si právní zástupce mohl zajistit substituci. Z obsahu správních spisů totiž není patrné, zda se vůbec touto možností právní zástupce žalobce zabýval. Nicméně z důvodů, že se jednalo o první nařízené jednání a první omluvu v předmětné věci, kdy zároveň právní zástupce žalobce řádně doložil kolizi s jiným jednáním u soudu a ze žádosti o přeložení jednání neshledal zdejší soud snahy o průtahy v řízení, bylo na místě vyhovět žádosti právního zástupce o přeložení jednání.

9. Za stavu, kdy proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce, aniž byly splněny zákonné podmínky ustanovení § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, došlo k porušení základního práva žalobce garantovaného článkem 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 9/2009-66). Pro tuto vadu řízení krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně a podle odstavce 4 téhož ustanovení věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Jelikož obě rozhodnutí byla zrušena pro výše uvedenou vadu v řízení, nezabýval se krajský soud žalobními námitkami ohledně tvrzených námitek podjatosti a tvrzení, že se vytýkaný přestupek nestal a že se jej žalobce nedopustil.
10. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu 2 úkonů právní pomoci po 3 100 Kč a 2 režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí celkem 6 800 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. 10. 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce